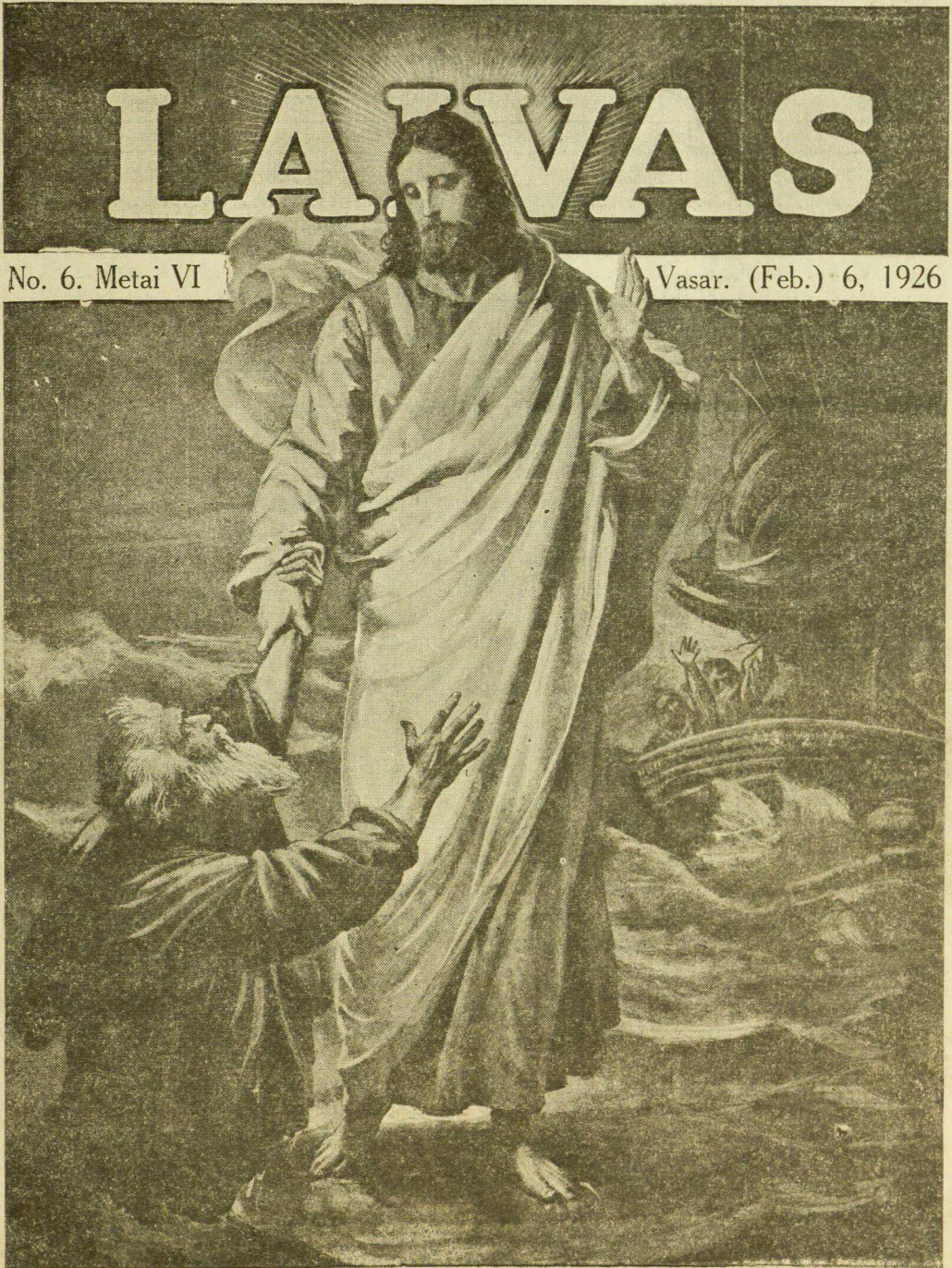

LAIVAS

No. 6. Metai VI

Vasar. (Feb.) 6, 1926

DFSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Bernaičių Kolegijos Remėjų Fondas

MARIJONŲ Kongregacija rupinasi įkurti Amerikoje Kolegiją bernaičiams. Tam tikslui sudaromas fondas. Visi kurie įneša į Kolegijos Fondą, kad ir mažiausią auką, vadinasi Kolegijos Remėjais.

va," o jiems mirus, už kiekvieno sielą laikomos dvejios šv. Mišios.

3. Pagaliaus garbės remėjai be minėtų privilegijų, skiriamų nuolatiniais ir amžiniems remėjams, gauna garbės pažymėjimą.

Kokių Remėjų Esama?

1. Kolegijos Remėjai gali būti vienkartiniai, nuolatiniai, amžinieji ir garbės.

2. *Vienkartiniai* remėjais skaitosi tie asmenys, kurie teikia vieną kartą kokią nedidelę auką Kolegijos naudai, *nuolatiniais* — kurie kasmet įneša auką \$3 į metus; *amžiniais* — kurie aukoja Kolegijai \$50.00 iš karto arba dalimis per trumpą laiką; *garbės remėjais* — kurie įneša iš karto \$100 arba daug pasidarbuoja Kolegijos naudai, tai yra, suranda arba 10 garbės remėjų, arba 20 amžinųjų remėjų, arba 50 nuolatinųjų remėjų.

Kaip Prisidėti prie Remėjų?

1. Prie Kolegijos Remėjų galima prisidėti tveriant vietoje kokį remėjų burelį arba skyrių, ar tiesiog įsirašant į remėjų skaičių per Centrą.

2. Įsirašyti reikia šitaip: Išpirkti "money orderį," parašyti trumpą laiškėlį, pranešant, kad tie pinigai skiriami Kolegijos Fondan, kas juos suaukojo ir kur tie aukotojai gyvena, tai yra, reikia pridėti savo ir jų adresus.

Visa tai įdėti į voką, užlipinti ir pasiųsti šiuo adresu:

REV. V. KULIKAUSKAS, (Remėjų Centras),
2334 SO. OAKLEY AVENUE,
CHICAGO, ILLINOIS

Ką Remėjai Gauna?

1. Visi Kolegijos remėjai, kad ir mažiausią auką davusieji, gauna šitokią dovaną: už visus laikomos metuose dvejios šv. Mišios: Sekminių dienoje ir šv. Panelės Nekalto Prasiidėjimo šventėje (gruodžio 8 d.).

2. Be to, remėjai nuolatinieji, amžinieji ir garbės — gauna *veltui savaitinį laikraštį* "Lai-

SEKMADIENIS PIRM UŽGAVENIŲ.

L e k c i j a .

2 KORINT. 11, 19-22, 9.

NROLIAI: Jūs mielu noru pakenčiate pakuosius, patys budami išmintingi. Jūs juk pakenčiate jei kas jus pavergia nelaisvėn, jei kas jus ryja, jai kas jūsų lobį ima, jei kas didžiuojasi, jei kas muša jus į veidą. Aš sakau savo sugėdinimui, lyg kad mes butumėm buvę silpni tame dalyke. Kuo kas nors drįsta girtis, (paikybeje sakau), drįstu ir aš.

Jie yra žydai, ir aš; yra izraėlitai, ir aš; yra Abraomo ainiai, ir aš; Jie yra Kristaus tarnai, (kaip neprotingas sakau), aš daugiau daugiau pakėliau darbų, daugiau kalėjimų, kičių be galo, buvau dažnai mirties pavojuose. Nuo žydų gavau penkis kartus po keturias dešimtis kirčių be vieno; tris kartus buvau rykštėmis plaktas, kartą akmenimis muštas, tris kartus nukentėjau laivo sudužimą, naktį ir dieną buvau jūros gilumoje, dažnai kelionėse, pavojuose upių, pavojuose galvažudžių, pavojuose nuo vientaučių, pavojuose nuo pagonių, pavojuose miestuose, pavojuose tyruose, pavojuose ant jūros, pavojuose tarp netikrų brolių; varge ir skurde, daugelyje budėjimų, alkyje ir troškime, daugelyje pasininkų, šaltyje ir nuogume: be to, kas kitaip atsitinka, kasdieninis veržimasis prie manęs, rupestis visomis bažnyčiomis. Kas yra silpnas, ir aš nesidarau silpnas? Kas yra piktinamas, ir aš nedegu? Jei reikia girtis, aš girsiuos savo silpnumu. Dievas ir Tėvas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus palaimintasis per amžius žino, kad aš nemeluoju. Damaske karaliaus Arėto šalies viršininkas sergėjo damaskiečių miesta, kad mane sugautų: ir aš pro langą pintinėje buvau nuleistas per sieną ir taip ištrukai iš jo rankų.

Jei reikia girtis (tiesa, nepridera), aš eisiu prie Viešpaties regėjimų ir apreiškimų. Aš žinau žmogų Kristuje, kurs pirm keturiolikos metų, — ar kune, nežinau, ar be kuno, nežinau, Dievas žino, — buvo pagautas net į trečiąjį dangų. Ir žinau, kad tas žmogus, — ar kune, ar be kuno, nežinau, Dievas žino, — buvo pagautas į rojų ir girdėjo slaptingus žodžius kurių nėvianam žmogui nevalia sakyti. Tokiuo aš girsiuos, savimi gi nė kiek nesigirsiu, tiktai savo silpnybėmis.

Nes jei ir norėčiau girtis, aš nebusiu neprotingas, nes sakyčiau tiesą; bet susilaikau, kad kas nemanytų apie mane daugiau, kaip manyje mato ar girdi iš manęs. O aš dėl apreiškimų didumo nesikelčiau puikybės, man duotas akstinas mano

E v a n g e l i j a .

LK. 8, 4-15.

ANUO metu susirinkus skaitlingai miniai ir besiskubinant pas jį iš miestų, jis kalbėjo prilyginimu: Sėjejas išėjo savo sėklos sėtų. Jam sėjant, dalis krito prie kelio, buvo sumindžiota, ir dangaus paukščiai ją sulesė. Kita dalis krito ant uolos ir išdygus padžiuvo, nes neturėjo drėgmės. Kita krito tarp erškečių ir drang išdygę erškečiai nusmėkė ją. Kita dalis krito į gerą žemę ir išdygus nešė šimteriopą vaisių. Tai sakydamas jis šaukė: Kas turi ausis klausyti, tas teklusai. Jo mokytiniai klausė jį, ką tas prilyginimas reiškias. Jis jiems tarė: Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptį, kitiems gi skelbiama prilyginimais, kad regėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų. Tas prilyginimas štai ką reiškia: Sėkla Dievo žodis. Prie kelio tai tie, kurie klausio; paskui ateina velnias ir atima žodį iš jų širdies, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti. Ant uolos tie kurie išgirdę su džiaugsmu priima žodį; bet jie neturi šaknų; jie tiki iki laikui ir pagundos metu jie atsitraukia. Kas gi krito tarp erškečių, tai tie, kurie kad ir klausio, bet šalin eidami rūpesniu, turtų ir gyvenimo džiaugsmų nutroškiami ir neneša vaisiaus. Kas gi krito į gerą žemę, tai tie, kurie klausio žodžio, jį palaiko tikrai geroje širdyje ir neša vaisiaus kantrume.

kunui, šetono angelas, kurs mane muštų veidan. Todėl aš tris kartus meldžiau Viešpatį, kad tai atstotų nuo manęs; bet jis man tarė: Gana tau mano malonės, nes jėga įgyja tobulumo silpnybėje. Taigi, aš mielu noru girsiuos mano silpnybėmis, kad Kristaus jėga gyventų manyje.

Bažnyčios Turtai.

Mūsų pirmutiniai tėvai sulaužė Viešpaties Dievo jiems duotą įsakymą. Tu prasikaltimu jie prarado savo antprigimtinį stovį ir visą galimybę jį atgal sugražinti. Viešpats Dievas savo gailėstingume jų neatmetė. Jisai prižadėjo Išganytoją, Kuris sugražins žmogui jo prarastąją laimę. Žmogaus išganymui būtų užtekę vieno Viešpaties Dievo žodžio, daugiausia vieno Išganytojaus kraujo lašo. Bet Dievo Apveizda žmogaus atpirkimą nulėmė giliausia paslaptimi, kurioje pasireiškė Išganytojaus begalinis nusižeminimas, gailėstingumas ir kruvina k a n č i a . Šitų Išganytojaus Įsikunymo ir Atpirkimo paslapčių daviniai liekasi žmonijai neišmatuojami malonių šaltiniai. Tos malonės teikia žmogui galimybės vengti nuodėmės ir kilti tobulybėje — grįžti atgal į savo antprigimtinį stovį ir jame nuolatos kilti aukštyn prie Dievo, likti Jam panašesniu.

Kristaus pasekėjai uoliai laikėsi Jo įsakymų; sekė Jį savo tobulu gyvenimu. Šitų pasekėjų esama dviejų rušių — kankiniai ir išpažintojai. Amžiams slenkant įvairiuose kraštuose buta žiaurių krikščionybės persekiojimų, ypatingai pirmutiniuose trijuose šimtmečiuose.

Didžiama katalikų žmonių gyvena pasaulyje be ypatingų išmėginimų. Jie vargsta paprastą žmogui šioje ašarų pakalnėje skirtą gyvenimą. Atsižvelgdami į kruviną savo Išganytojaus kančią, į krikščionybės kankinių ir išpažintojų pergvyventas valandas, jie nori būti

jiems panašus savo gyvenimu — niekeno neverčiami ieško nusimarinių. Jų geri darbai — maldos, pasninkai, pavargėliams teikiamos išmaldos — turi savo gilios prasmės. Tie geri darbai ugdo jų nuopelnus danguje.

Kristaus kančia ir šventųjų nuopelnai yra Bažnyčios dvasiniai turtai. Išganytojaus kentėjimai tiek suteikia Bažnyčiai tų turtų, kad juos niekas niekuomet neišsėms. Viešpats Dievas liko neturtingu, kad kitus turtingais ir laimingais padarytų. Todėl šitie visi Bažnyčios turtai yra skiriami žmonių nuosavybei. Tiktai reikia mokėti jais naudotis. Šv. Bažnyčia tuos turtus žmonėms teikia atlaidų formoje. Tam tikros, nuskirtomis dienomis pasninkai, pažymėtos tikybos ir gailėstingumo reikalams išmaldos turi sau pridėtus atlaidus. Kuomet žmogus tas maldas kalba, pasninkauja ar išmaldas teikia, jisai įgyja šv. Tėvo skirtas tiems geriems darbams malones. Šitie atlaidai sumažina žmogaus bausmę už jo papildytas nuodėmes.

Bažnyčia semia tų dvasinių turtų lygiai ir iš šventųjų nuopelnų. Mūsų tikėjimas mus moko šventųjų bendravimo. Tojo bendravimo pamatinė prasmė yra ta, kad visi katalikai, esą Dievo malonėje, naudojami šventųjų nuopelnais. Kankinių žiaurus kentėjimai, išpažintojų nuolatiniai skausmai ir tikinčiųjų geri darbai nenuėina veltu. Tai visa randasi bendrame Bažnyčios turtų izde. Mes pagerbiame šventuosius,

dėvėdami jų relikvijas arba jų kaulų dulkeles, kurios mums primintų jų milžinišką dvasią ir paskatintų mus sekti tuos prakilnius šventumo pavyzdžius. Tikrai jų kelias eidami, mes galime siekti tobulybės, kuri yra pirmutinis žingsnis į dangų.

Tų dvasinių turtų dalintojais yra šv. Tėvas ir vyskupas. Jie tų turtų niekam nepavydi. Anaipol, jie teikia tuos turtus visu gausumu. Žmonėms telieka jais naudotis. Kiekvienas katalikas turi rupintis kalbėti tokias maldas, kurioms yra suteikta daugiausia atlaidų. Kiekvienas turi stengtis, kad ant jo ražančiaus būtų uždėta kuo daugiausia malonių. Ne mažiau yra svarbu priklausyti ir prie tokių brolių ar draugijų, kurių nariai naudojami dideliais atlaisais. Čia reikia pažymėti vienas svarbus dalykas, kuris labai dažnai užmirštamasis, butent tosios draugijos turi būti įkurtos, užlaikant smulkiausi formalumai; kitaip jų nariai negauna joms priklausomų atlaidų. Pas mus tokių draugijų yra gana daug: — Tretininkų Santvara, Apaštalytės Malda, Blaivininkų Susivienijimas, bet ypatingai įvairios sodalicijos, kurios de ja dažnai be formalumų įkurtos ir, žinoma, yra bergždžios. Panašiai galima pasakyti ir apie škaplierines brolijas.

Dėti atlaidų ant ražančių, įrašinėti į škaplierius, priimti į draugijas tegali tikrai tie kunigai, kurie turi tiems reikalams atatinkamus leidimus. Kai kurie kunigai šiuo klausimu mažai tesirupina, palikdami šitas pareigas misijonieriams. Kai kam tai gali išrodyti

menkniekis. Bet jeigu mes tikrai šiuo klausimu susidomėsime, tai aiškiai pamatysime kiek tų dvasinių brangenybių parapijiečiai nustoja, belaukdami pas save misijų, kuomet atvažiuos kunigas misijonierius. Lygiai esama didelių malonių, vieniems kunigams skirtų — privilegijuoti aukurai; ypatingos votivos Saldž. Jėzaus širdies, švenč. Marijos ir šventųjų garbei; brevioriaus kalbėjimas; ir t. t. Tai visa teikiama, kad tikintieji ir jų vadai naudotųsi.

Pirmiaus šitas privilegijas įgyti buvo labai sunku, ypatingai rusų pavergtoje Lietuvoje; Suvienytose Valstybėse susinešimas su Roma nors tolymesnis bet buvo lengvesnis. Dabar, kuomet lietuviška vienuolija Tėvų Marijonų įsikūrė Romoje, šitas keblumas visai išnyko. Lengvai galima kreiptis į gerb. kun. dr. Rėklaitį (40 Farnesina, Lungotevere, Roma), kuris be abejo neatsakys mūsų gerb. dvasiškiškai patarpi-ninkauti. Prisirengimas laiško parašyti atneš kunigui didelių ir ypatingų teisių teikti tų malonių visiems, kurie jų trokšta ir ieško. Gausus malonių dalinimas, kurias galima įgyti per ražančių, škaplierius, relikvijas ir draugijas, sudaro parapijoje ypatingą dvasinę padėtį. Toji padėtis greitai pasireiškia bažnyčioje gausiu ėjimu prie šv. Sakramentų ir namieje uoliu savo maldų kalbėjimu. Visa tai yra skirta tikinčiųjų dvasinei naudai. Mums gauti jų dalinimo savybė ir jas gausiai teikti kitiems, kad lengviau būtų pasiektas visų esimo tikslas — būti geresniais, tobulesniais ir šventesniais.

J. N.

Piktosios Dvasios.

(MINTYS MĄSTYMU).

I. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Klausyk Išganytojo žodžių: “Kuomet nešvarioji dvasia išeina iš žmogaus, ji vaikščioja sausose vietose, ieškodama atilsio ir neranda. Tuomet ji sako: Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau. Ir atėjus randa juos tuščius, išluotus ir papuoštus. Tuomet ji eina, pasiima su savim septynias kitas dvasias, piktesnes už save, ir įėjusios jos tenai gyvena; ir paskesnieji to žmogaus dalykai darosi blogesni už pirmuosius”. Mat. 12, 43-45.

II IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Sustiprinki, Jėzau, mano tikėjimą į piktųjų dvasių esimą, sutvirtinki valią, kad sėkmingai galėčiau jų gundomas, kovoti ir Tau nenusikalsti.

I PUNKTAS. Yra piktosios dvasios.

Ką mes vadiname piktomis dvasiomis? Piktomis dvasiomis vadiname buvusius dangaus gyventojus — angelus, Dievo sutvertas gryniausias dvasines esybes, kurios pasikėlė pūkybėn ir panorėjo sukelti maištą prieš savo Sutvertoją, o užtai nubaustos ir pasmerktos į amžiną kančių pragarą. Dievas norėjo, kad visos dangaus dvasios — angelai patys apsispręstų savo valia, ar nori tarnauti Dievui, ar ne. Jų dalis nepanorėjo tarnauti Dievui. Užtat tie maištininkai angelai ir neteko Dievo. Už savo maištą tapo nubaustos amžinu atmetimu ir kančiomis. Piktosios dvasios veikia nuo pat žmonijos pradžios, todėl visiems žmonėms jų veikimas buvo žinomas. Visa žmonija įsitikinusi į Aukščiausios Esybės — Dievo esimą, bet kartu ir į piktųjų dvasių buvimą.

Iš kur žmonės tą tiesą ima? Dalimi pažįsta savo protu, o daugiausiai per V. Dievo apreiškimą. Kad piktoji dvasia užvaldydavo to ar kito žmogaus kūną, žinome iš Evangelijų aprašymų. Daug žmonių, apsėstųjų piktosios dvasios, tapo Išganytojo laikuos Jo visagalingu žodžiu paliuosutų nuo to žmogaus priešininko. Toliau, šventame Rašte beveik kiekviename

lape randame apie piktosios dvasios pražutingą žmonėms veikimą. Tą tiesą mums patvirtino Išganytojas: “tuomet ji (piktoji dvasia) eina, pasiima su savim septynias kitas dvasias, piktesnes už save.” (Mat. 12, 45). Šv. Petras savo laiške mokina: “Bukite blaivūs ir budėkite, nes jūsų priešininkas velnias aplink eina, kaip krioklįs liutas, ieškodamas, ką prarytų” (I Petr. 5, 8.) Šv. Povylas apaštalas aprašo savo Apreiškime įvykusią kovą tarp ištikimų Dievui angelų ir nupuolusių — nusikaltėlių: “Mikolas ir jo angelai kovojo prieš slibiną. Taip pat kovojo slibinas ir jo angelai; bet jie nugalėjo, ir danguje neberasta daugiau jų vietos. Tas didysis slibinas, senasis žaltys, kurį saį vadinasį velniu ir šėtonu, kurs suvedžioja visą pasaulį, buvo numestas; jis buvo numestas žemėn ir jo angelai draug su juo” (Apr. 12, 7-9.) Piktosios dvasios yra. Tai aiškiausiai nurodo mums Išganytojo ir jo apaštalų mokslas.

Tikiu, Viešpatie, į visą, ką Tu teikeisi apie reikšti, nes žinau, jogei Tu nei klysti negali, nei kitus suklaidinti negali; padidink, Jėzau mano tikėjimą.

II PUNKTAS. Piktųjų dvasių veikimas.

Piktųjų dvasių veikimas į žmones yra neuzginčijamas. Delei to veikimo juo labiau stiprėja mūsų tikėjimas, kad piktosios dvasios yra.

Senasis Įstatymas, o dar daugiau Naujasis Įstatymas dažnai paduoda aprašymų baisaus velnio veikimo į žmones. Iš tų aprašymų žinome, kad piktoji dvasia į žmogaus kūną gali veikti net tiesioginiu būdu, per taip vadinamus apsėdimus. Apsėstojo žmogaus kūną ir jėgas velnias naudoja nepaprastiems darbams, o kartais vien kankina patį nelaimingąjį. Kuomet Jėzus nužengė po persimainymo nuo kalno Tabor, prie jo atėjo vienas žmogus ir atsiklaupęs maldavo pagydyti jo sūnų: “nes jis

serga mėnesienos liga ir didžiai kankinasi: jis dažnai įkrinta į ugnį ir neretai į vandenį." (Mat. 17, 14.) Taip tėvas maldavo. Jėzus turėjo gailėstingumo visiems sergantiems. Jisai pabarė mokinius už jų mažą tikėjimą ir pasakė tėvui: "Atveskite jį čia pas mane. Ir Jėzus sudraudė jį. Velnias iš jo išėjo, ir tą pačią valandą vaikas pagijo" (Mat. 17, 16-17.) Du aklu Jėzus pagydes, vėl išvaro velnią iš žmogaus: "jiedviem išėjus, štai, atvesta pas jį žmogus nebylys, velnio apsėstas. Išvarius velnią, nebylys kalbėjo, o minios stebėjosi ir sakė: Niekومت nematyta tokių dalykų Izraelyje". (Mat. 9, 32-33.) Kuomet gi Jėzus atvyko į Gerazėnų šalį, jam priešais atbėgo du velnių apsėstu, išėjusiu iš kapų ir taip labai pasiutusi, kad niekas negalėjo praeiti anuo keliu. Štai jiedu ėmė šaukti, sakydami: Kas mums darbo su tavim, Jėzau, Dovydo sunau? Ar tu čia atėjai pirm laiko mūsų kankintų? Netoli gi nuo jų buvo didelė kaiminė kiaulių ganykloje. Taigi, velniai meldė jį, sakydami: Jei išvarai mus iš čia, įleisk mus į kiaulių kaiminę. Jis jiems tarė: Eikite. Jie išėjo į kaulės: ir štai visa kaiminė padurmu įsimitė į jurą ir žuvo vandenyje." (Mat. 8, 28-32.)

Piktosios dvasios taip-gi turi galybės veikti ir į žmogaus sielą, bet tik netiesioginiu būdu. Jos tiktai gali gundyti nusikalsti žmones, bet negali priversti tai daryti. Gundo velnias daugiausiai žmones vaizduote pasinaudodamas. Vaizduotėje sukelia nešvarių, blogų vaizdų; jie nepasergėti veikia į žmogaus jausmus, jausmai aptemo protą ir lenkia valią prie nusikaltimo. Neveltui maldajame dažnai V. Dievo gelbėti mus nuo velnio žabangų, kad nevėstų mus į pagundinimą.

III PUNKTAS. Priemonės apgalėti piktąją dvasią.

Mūsų laikais piktųjų dvasių aiškus žmogaus kuno apėdimas beveik pasiliovęs, nes visi pažymėti šv. Krikšto sakramentu yra iš po velnio valdžios išimti, jie yra Kristaus kareiviai. Bet užtat piktoji dvasia su padvigubintu sumanumu panaudoja visą ištvirkusį pasaulį, kad mus pražudytų.

Kaip turime elgtis? Velnias -- biaurus priešas, amžinos mums pražuties geidžia, pavydi mūsų sielos laimei, nori sudrumsti širdies ramybę. Su tokiu priešu reikia elgtis su visu atsargumu, rimtai, nes gali mus amžinai pražudyti; negalime jam nei kiek nusileisti, turime save aštriai prižiūrėti, kad jo gundomi, jam nepritartume.

Toliau, pasitikėkime Dievu. Tasai pasitikėjimas bus pamatuotas, jeigu laikysimės visame švento tikėjimo mums paduotų tiesų.

Norėdami gi su Dievo malonės pagelba savo piktą priešą pergalėti, melskimės. Dievui ypač patinka mūsų nužeminta malda. Pavojuje šaukimės V. Dievo pagelbos, — Jis mus iš nelaimės išgelbės.

Kadangi piktoji dvasia daugiausiai į mus rupinasi veikti per kuno jausmus, tai jų suvaldymas, apmarinimas tinkama priemone yra prieš velnio pasikesinimus.

Jėzus pasakė: "Šita gi veislė kitaip neišvaroma, kaip tik malda ir pasninku" (Mat. 17, 20.)

Sutvirtink, Viešpatie mano valią ir apšvieski protą, kad niekuomet neįpulčiau į nusidėjimą ir į velnio valdžią.

Tave, Jėzau, noriu turėti gyvenimo ir mirties valdovu; Tau aukoju savo kuną ir sielą.

Ž I E D E L I A I

Lietuvoje 1918 Metais.

(Nepriklausomybės sukaktuves minint).

Kovo mėnesio pabaigoje Valstybės Taryba Kaune išsiuntinėjo atsišaukimus į visus Lietuvos kampelius, ragindama kiekvieną vyrą, sugebantį vartoti ginklą, stoti eilėsna savo šalies apgynėjų. Bolševikai įsiveržė Lietuvon, užėmė Vilnių ir traukia Kauno linkui. Šita žinia žaibo greitumu aplėkė visus Lietuvos miestelius ir sodžius.

Valščių šaltyšiai su kitų vyrų pagelba išnešiojo krivulę — valdžios atsišaukimą visiems ukininkams. Žmonių upas buvo pakilęs. Nespėjo jie pasiliuosuoti nuo vokiečių, kaip į Lietuvą pradėjo grūstis maskoliai. Lietuviai jau išmoko atskirti vasuosius nuo priešų, kurie karės metu kankino ir skriaudė gyventojus. Toks vokiečių elgimasis jiems iki kaului daėdė. Todėl visi kaip vienas nusprendė žut-but kovoti iki paskutiniam kraujo lašui, bet savo ingyotos laisvės neatsižadėti. Tiek vargo, tiek nelaimių, brangių asmenų į kapus palydėta — ir dabar po šitų visų sielvartų išnaujo vilk svetimą jungą? — Ne, negalima! Verčiau mirti, negu... širpuliai sukratydavo kuną ir neužbaigdavo pradėto sakinio, prisiminę pergyventas valandas.

Gandas, kad bolševikų tarpe randasi daugelis lietuvių, karei prasidėjus paėmtų į kariuomenę, baisiai sukiršino Lietuvos gyventojus, ypatingai kuomet

jie išgirdo, kad bolševikai atėmė žmonių maistą ir pasiuntė į Maskoliją. Kraujas užvirė lietuvių gyslose — juose atgimė senovės bočių narsumas ginti savo žemę nuo žiauraus priešo.

Paprusėje Virbalio valščiaus ukininkai savo susirinkime nutarė, kad ir vokiečius reikia paraginti, nes jų buvo suvirš 100 gyven. visame valščiuje. Skirsna, Vabalas ir Rudis buvo paskirta išnešioti minėtiems ukininkams paraginimą. Nors oras buvo nesmagus, keliai biaurūs — nieko neatbota.

Jau buvo vėlyba naktis, bet Skirsnų namiškiai dar nemiegojo — laukė sugrįžtant savo šeiminiuko. Motina su ypatingu rupestringumu nerimavo, kad kas blogo jam neatsitiktų. Jinai gerai žinojo, kad vokiečiai neištikimi. Gerai atminė užpereitus metus, kuomet kaimynas prusas skundė juos vokiečių valdžiai, kad jie turi pasislėpę maisto. Atvykę vokiečiai pradėjo griosti namus bet nieko nerado. Tuomet užsispyrė, kad Skirsna parodytų, kur paslėpė. Ištiesų jie jokio maisto ir neturėjo paslėpę. Intužę vokiečiai nušovė Skirsną. Neveltui ir dabar Skirsnienė turėjo pamatą savo rupesčiams. Bet, ačiu Dievui, Skirsniukas sugrįžo — visas šlapias, purvinas, išalkęs. Motina tuojaus padavė persivilkti sausas drapanas, ir sesuo atnešė pagaminatą vakarienę.

— Aš visą laiką drebėjau — atsi-
liepė Skirsnienė — kad tave vokiečiai
neužmuštų.

— Ką jie muš, mamyte! Praėjo tie
laikai — pasibaigė jų viešpatavimas.

— Ar jie klausys kažin valščiau
jsakymo?

— Nežinia. Kur tik nujojau, visur
jie ramūs; tyli ausis suglaudę.

— Tai kada, Jonuk, ir tu pradėsi
rengtis? neramiai užklausė motina ir
sesutės akys prisipildė ašaromis.

— Rytoj, mamyte! — atsakė su-
nus.

— Viešpatie, tu mano! sušuko mo-
tina. Tu negali taip greitai važiuoti —
esi nuvargęs, nepasirengęs; kas ir na-
mus dar aprupins?

— Nėra ko rengtis: drapanas turiu,
šiek-tiek pinigų — tai ir viskas. Šautu-
vą Kaune gausiu.

— Bet kas namus aprupins? Sėk-
los nei grudo, nei padaro, nei gyvulio,
o jau pavasaris.

— Namus patys apsirupinsite...

— Tai rytoj dar vis nevažiuosi —
pertarė intikinančiai motina.

— Rytoj išryto, mamyte! — tvirtai
atsakė Jonas. Motina daugiau neatsi-
liepė. Jai buvo gaila sunaus, bet jina
ne viena šį vakarą su sopančia širdimi.
Šimtai Lietuvos motinų ruošia savo su-
nus į karę. Visgi skaudu senatvėje, ne-
turte ir varge pergyventi tokius smu-
gius. Ašaros, kaip žirniai, pabiro sud-
žiuvusio veido skruostais. Jina slėpė
savo skausmą ir, kalbėdama suraminan-
čios maldos žodžius, pradėjo ruošti sa-
vo sunų į kelionę.

— Aš toks purvinas, — lėtai atsi-
liepė Jonas, mano batai permirko; butų
gera nusimazgoti kojas.

— Viktutė! — pašaukė motina duk-
terį, — priruošk Jonukui šilto vandens.

Viktute, šluostydama ašaras, grei-
tai pripylė šilto vandens ir atnešė bro-
liui. — Štai, Jonuk, duok aš tau numaz-
gosiu kojas, tu ir taip jau pavargęs.

Ir sesuo, atsiklaupusi, pradėjo jas
mazgoti, apšlakstydama savo ašaromis.
Jai buvo gaila brolio — tiesa. Bet jina
gailėjosi ir brangios tėvynės. Viktutė
buvo mokyta, susipratusi mergaitė; ji-
nai atjautė daugiau Lietuvos negu savo
naminius vargus. Jeigu šitą brolių ir už-
muštų kovos lauke, jina turi dar kitą
— Amerikoje. Bet jeigu Lietuvą praras-
tų — jos vietą niekas neužims. Viktutė
numazgojo broliui kojas, nušluostė sau-
su rankšluoščiu ir pasilenkusi pabučia-
vo.

— Viktutė, — sušuko pašokęs bro-
lis, — ką tu darai?

— Nusiramink, Jonuk, — atsakė
sesuo, — mano priedermė tau atiduoti
pagarbą, nes eini ginti brangiosios tē-
vynės!..

Karštos jaunos širdys, pilnos tē-
vynės meilės ir tikros vilties, suvirpėjo
irsavo jausmus ašaromis išliejo aikštėn.
Jiedu suprato viršiausią pareigą — tē-
vynės šauksmą, todėl pasirijo likimo
skirtais budais eiti prie vieno bendro
tikslu — prie laisvos Lietuvos.

Jiedu butų dar ir ilgiau kalbėję, bet
motina liepė eiti pašilsėt, kad rytojui
brėkstant butų pasirengęs keliauti. Pati
senutė nei nemanė apie miegą. Jos vie-

nintēlis rupestis buvo tas, kad jinai neturėjo reikmenų sunaus kelionei. Vokiečiai iššlavė visas gėrybes. Bet ką geriausio turėjo — viską surinko. Jeigu jam nereiks — atsiras kiti, kurie nieko neturi — jiems prireiks. Taip jinai triušėsi per kiaurą naktį ir tiktai Vakarinei nusileidus, Skirsnienė prigulė truputį pasilsėti.

Porai valandų praslinkus, jinai jau vėl buvo ant kojų. Sukilo ir namiškiai. Visi neramūs, nusimine; vienas, kitas mėgino šį-tą pasakyti, bet kalba nesirišo. Jonas greitai pavalgė pusryčius ir pabalnojo savo arklį. Noroms-noroms turėjo paimti motinos priruoštą didelį ryšulį. Atsisveikinimas buvo trumpas: jisai priėjo prie motinos ir pabučiavo abi ranki. Motina apkabino jį, prigludė prie savo širdies; jos balti išdraikyti plaukai uždengė sunaus akis. Jinai karštai pabučiavo jo veidą ir tarė: “Tegelbsti tave Dievas bei Motina švenčiausia ir tesugrąžina namo gyvą ir sveiką!” Jisai pabučiavo dar seserį, padavė ranką tarnaitėms ir greitai išėjo laukan. Tuoj sėdęs ant arklio, susirinkusioms pasakė Su Diev! ir išjojo iš kiemo. Motina nubėgo paskui jį už vartų ir sekė akimis iki kol jaunas kareivis neišnyko rytmečio prieblandose.

Virbalyj jau nuo pat ryto buvo didelis bruzdėjimas. Iš visų apielinkių rinkosi raiti, važiuoti jauni vyrai. Ant rinkos stovėjo keletas ilgavežimių, prikautų maistų ir drapanomis. Apie aštuntą valandą vežimai ir raiti vyrai ištraukė plentų Vilkaviškio linkui, kiti pė-

sti nuėjo į stotį, iš kur traukiniu išvažiavo tiesiog į Kauną.

Kaimuose namieje tartum nieko neįvyko. Vyrus pakeitė moters: jos paskutiniaus metais išmoko visus namų ir laukų darbus, todėl pervirš vyrų ir nepasigedo. Bet mintis, kad jie karės lauke, nedavė ramybės — dažnai atvykdamo moters iš kaimų į miestelį, kad sužinoti nors ką apie mušius su bolševikais. Jeigu kas indomaus budavo sužinota — naujiena akiemirksnyj aplėkdavo visą apielinkę. Taip atsitiko ir šį kartą. Atėjo žinia iš Kauno, kad lietuviai baisiai supliekė bolševikus ties Kaišėdariais. Bolševikai nustojo daug kareivių, daug mantos ir keletą mylių turėjo pasitraukti atgal. Džiaugsmas buvo neapsakomas. Visa baimė, kad maskoliai gerai apsiginklavę, turi minias narsių kareivių, visai išnyko. Viltis užviešpatavo žmonių širdyse. Jeigu dabar pasisekė — ir toliau seksis. Kitaip ir buti negali, nes mes kovojame už savo teises. Svetimų žemių, jų turtų, nenorime, bet savosios nei pėdos neatiduosime. Dievas mums pagelbės!

Taip slinko dienos, savaitės. Jokių žinių iš niekur. Karės lauke buvo ramu. Į tą laiką lietuviams pasisekė įgyti daugybę ginklų, jų pulkai padidėjo — todėl jie ir nutarė užatakuoti bolševikus Vilniaus apielinkėse. Matyt bolševikai nelaukė jokio smarkaus užpuolimo ir tapo priversti greitai pasitraukti iš Semeliškės. Bet ties Lentvaravu jie sustiprėjo, gavę pagelbą iš Vilniaus, ir puolėsi ant lietuvių. Užvirė baisi kova. (Bus daugiau).

Kova Su Masonerija.

Maldos Apaštalystės Bendroji Intencija
Vasario mėnesiui 1926 m.,
Patvirtinta ir palaiminta šv. Tėvo Pijaus XI.

Kas yra masonerija?

Masonerija yra slapta tarptautinė bedievių draugija, norinti visus žmones nuo tikėjimo ir nuo Dievo įsakymų užlaikymo atitraukti.

Masonerija pradėjo gyvuoti 1717 m. Anglijoje kaip murininkų brolija ir iš karto neturėjo blogo tikslo, — naikinti krikščioniją. Susiorganizavę murininkai iškart rupinosi savo ekonomiais reikalais, bet toliau ji pavirto į laisvamanių lizdą.

Kadangi XVIII ir XIX a. pradž. nebegalėjo viešai atvirai rodytis, jie ėmė veikti slapta, tai vienoj, tai kitoj šalyje sukeldami revoliucijas. Masonerija virto politine slapta tarptautine organizacija.

Vienas Amerikos lietuviams gerai žinomas masonerijos atstovas, laisvamanyš d-ras Šliupas, geriausiai savo asmeniu vaizduoja masoneriją.

Šliupo pasekėjų, arba “šliuptarnių” visi rimtesnieji lietuviai katalikai biau-risi.

Tokių kaip lietuviškas Šliupas kiekviena tauta turi po keletą bedievybės vadų. Jie savo žodžiu, pavyzdžiu, raštu stengiasi žmonėms įkalbėti, kad Dievo nėra, kad žmogus tai tik labiau išsivystęs gyvulus, kad po mirties nei kokios atsakomybės nėra, kad galima ką nori daryti, vogti, paleistuvauti, plėšti, mėluoti, užmušinėti, jeigu tik žmo-

nės, ar valdžia nesučiuojo tai ir viskas gerai baigsis.

Tų bedievių, laisvamanių, kaip jie save su pamėgimu vadina, slaptoji politinė draugija ir yra masonerija.

2. Kodel Katalikų Bažnyčia masoneriją smerkia?

Kol masonų draugija į tikėjimo dalykus nesikišo, o vien tvarkė savo ekonominius reikalus, Bažnyčia nieko nesakė. Bet kuomet jie paskelbė kovą katalikų Bažnyčiai, Benediktas XIV 18 kovo 1751 m. paskelbė pasauliui apie jų pražūtingą, tikėjamą ir dorą ardantį mokslą.

Įsigalėjus masonerijai XIX amžiuje, Papa Leonas XIII 20 balandžio 1884 m. savo bulla: “Humanum genus” aiškiausiai tikintiesiems nurodė į laisvamanių klaidingą mokslą, kaip jie, prisidengę dailiais mokslo, pažangos, civilizacijos, kultūros, žmonių gerovės obalsiais, eina prie krikščionijos naikinimo bei visuomeninės tvarkos suardymo.

Masonai padarė įtakos į literatūrą ir čia atsirado begėdiški romanai; daro įtakos į teatrus, madas, į dailę ir net į muziką bei šokius.

Visa, kas tik gali sukelti žmogaus aistrus, jie panaudoja visuomenei į bedievybę įstumti.

Katalikai savo priešus privalo pažinti, jų saugotis, reikale su jais kovoti.

Vasario mėnesyje maldausime V. Dievą, kad suteiktų malonės katalikams susiprasti, pažinti priešus ir su jais stoti drąsiai į kovą. Kova su laisvamanija — tai šio mėnesio obalsis.

Katalikų Pasaulys

ČEKOSLOVAKIJA. — Valstybės prezidentas Masaryk paaukojo 100,000 čekiškų kronų Prahos katedros užbaigimui. Toji katedra buvo senai pradėta statyti, dar prie karaliaus Karolio IV. Dabar susidarė komitetas užbaigti katedros statybą paminėjimui tukstantinių šv. Venceslavo sukaktuvių, kurios įvyks 1929 metais. Patsai prezidentas yra ne katalikas ir todėl jo auka padarė įspudžio čekoslovakų tarpe. Jisai gi davė auką, teikdamas gero pavyzdžio ir paskatinimo kitiems, kad ir kiti taip pasielgtų ir minėtas statybos darbas bus užbaigtas.

ANGLIJA. — Londone mirė garsus ir turtingas rašytojas Percy FitzGerald, senojo anglų rašytojo Dickenso draugas. Savo visą turtą, kurio vertė siekia 150,000 dolerių, jisai išimtinai paliko Bažnyčios reikalams. Iš tų pinigų jisai paskyrė 3,500 svarų ant Mišių, su sąlyga, kad jos būtų atlaikytos kuo greičiausia po jo mirties ir kad jas laikytų varginčiausių karo sunaikintų Prancuzijos kraštų kunigai. Airijos Katalikų spaudai paliko 15,000 svarų, Airijos Katalikų universitetui 5,000 ir Anglijos Katalikų Tikybos Plėtimui 2,500 svarų. Likusieji pinigai atiduoti Pavargėlių Sesių ir kitoms gailėstingumo įstaigoms. Savo nejudomą turtą jisai pavedė Kardinolui Bourne ir kitiems vyskupams, kurių vyskupijos tie turtai buvo. — FitzGerald per savo visą gyvenimą parašė apie 200 knygų, kurios žinoma ir padarė jį labai turtingu. Mirdamas jisai buvo 95 metų. Tasai žymus rašytojas yra dar žymesnis savo giliu tikėjimu ir nepaprastu gailėstingumu.

ITALIJA. — Romoje vėl atnaujintas prašymas, kad šv. Tėvas Pius X būtų išpažintas šventuoju. Šitą prašymą įteikė labai daug prašytojų, kurių tarpe yra Airijos vyskupai, kai kurie Italijos vyskupai, Tėvai Silvestriečiai ir kai kurie Pranciškonai, Vikarai ir Prefektai iš Olandijos Indijų, susivažiavę į tarybą Bata-vijoje ir Pietinės Afrikos vyskupai.

Vatikane yra įtaisyta puikiausia Katalikiškų Misijų paroda. Tai viena iš puikiausių parodų Europoje, kurią aplankė tukstančiai žiūrėtojų. Tarp paveikslų, kurie puošia Šventosios Žemės parodos skyrių, yra vienas paveikslas, kuris vaizduoja kun. Alberto Amarisse žudymą, kurį baisiai nužudė Ienikale mahometonai. Tasai žudymo paveikslas taip vaizdžiai parodo kunigą ir jo parapijonų žudynes, kad kiekvieną žiūrėtoją perima didelis pasibaisėjimas ir skausmas. Vaizduojami sukapti vyrai ir moters, išdraikyti ant žemės; vaikai dideliame išgastyje puola prie savo motinų — vaizdai, kurie suvilgo ašaromis ir didžiausio užkietėjėlio blakstienas. Šventaisiais Metais į tą parodą atvyko ir iš gimto kun. Amorissee miestelio Cave maldininkai, kurių tarpe buvo kunigo kankinio motina ir broliai. Visi, žinodami tą paveikslą, stengėsi nukreipti motinos dėmesį, kad jinais jo nepamatytų. Bet kas atspės motinos širdį? Jinais viena, niekeno nevedžiojama, pati atrado savo sunaus paveikslą. Pirmininis pamatymas tartum ją suparalizavo — jinais pasiliko stovėti be judėjimo ir be žado. Pagaliau škausmai išsiveržė aikštėn ir jinais papluko ašaromis. Greitai susirinko minios žmonių, atvyko josios sunys; visi stengėsi ją suraminti. Vargais negalais pasisekė ji nusivesti namo. Susirinkusiųjų minios, atiduodamos pagarbą kankinio motinai, nusilenkdami, kepurės nusimdami, sveikino ją dideliausiomis ova-cijomis. Taip katalikai pagerbė kankinio motiną Mariją Amarissee.

Kitoje Vatikano parodos dalyje, kiniečių skyriuje, yra vieno dievaičio, vardu Fang stovykla. Parodo, kad tai ne kas kita, tiktai kunigo Le Fevre, misijonieriaus paveikslas. Kiniečiai šitą misijonierių labai myli ir gerbia. Katalikai jį skaito šventu, stabmeldžiai jį laiko dievaičiu, lankydami jo kapą, deda jam aukas ir jo stovylos paveikslą laiko savo namuose kartu su kitų dievaičių paveikslais.

Lietuvos Žinios

Grąžinta karo metu išvežti varpai. Jau grąžinta paskutiniai Lietuvos bėžnyčių varpai, išvežti karo metu Rusijon.

J. Jablonskio 65 m. sukaktuvės. Gruodžio 31 sukako prof. J. Jablonskiui, aušros gadyinės nenuilstamam veteranui ir lietuvių kalbos tėvui.

Dideli potvyniai. Staiga atšilęs oras ir kelias dienas lijęs lietūs sutirpino gausiai iškritusį sniegą. Slėniai ir daubos patvino. Upės ir upeliai šniokštė pilna vaga, pilnesni, negu pavasarij. Kaikuriose vietose upės išsiliejo iš krantų ir užtvindė laukus. Nunėšta dideli tiltai. Šakių per Šešupę, Pajurio — per Jurą, Skaudvilės — Akm. Tauragėj apsemta keletas trobsių: elektros stotis, malunas.

Nors nepilnos žinios, bet jau matyt, kad potvynis daug žalos padarė mūsų kraštui.

Valščių sekretoriams kursai. Praėjusių metų pabaigoje Kaune, Liaudies Namuose atidaryti paminėti kursai. Kursus lanko 58 asmenys.

Mažiau geria degtinės. Percitų metų spalij mėn. parduota 472.977 litrai degtinės, tuo tarpu 1924 m. tuo pat laiku parduota 587.799 litrai.

Panaikinta išvežamas kiaušiniams muitas. Nuo percitų metų lapkričio mėn. 15 d. panaikintas užsienin išvežamiems kiaušiniams muitas.

Trijų skydų korporacija. Kaune, Meno mokykloj mokiniai įkurė sakytą vardu korporaciją (draugiją). Ši korporacija mano padaryti Lietuvosj keletą paskaitų apie meną.

Už vokiškus bonus atlygins. Vokiečių atstovybė Lietuvoj pranešė, kad turintiems Vokiečių valstybinės paskolos bonų Lietuvos gyventojams bus atlyginta. Visais tais reikalais reikia kreiptis į Lietuvos Banką, Kaune nesivėlinant, nes vėliau šių metų kovo 1 dienos bus vėlu.

Permainos policijojej. P. vidaus reikalų ministerio įsakymu Kauno miesto policijos vadas p. Janušonis skiriamas Vilkaviškio baro pasienio policijos viršininku. Pirmosios Kauno policijos nuov. viršininkas p. Avižienis ir IV nuov. virš. Vielavičius jų pačių prašymu atleidžiami.

Pašto perlaidos ir siuntiniai Italijon. Nuo sausio 1 d. įvestas pašto perlaidų priėmimas Italijon šalies valiutoje. Didžiausia perlaidai suma nustatyta 1000lirų.

Klaipėdos vokiečių skundas. Klaipėdos seimelio vokiečiai pasiuntė Tautų Sąjungai skundą dėl to, kad gubernatorius, kaip centro valdžios atstovas siūlas krašto žmonėms į direktorijos prezidentus ne visai atitinkančius jų norams žmones. Reikia pastebėti, kad šitas skundas yra ne kas kita, kaip vokiečių išsišokimas, rodąs nenorą dirbti krašto grovei kartu su centro valdžia. Skundas tik tada bus svarstomas Tautų Sąjungos taryboj, jei kuri nors iš pasirašusių Klaipėdos Konvenciją valstybių pasiūlys jį svarstyti.

Tarptautinis farmacininkų suvažiavimas įvyksta sausio 8 d. Kaune, Šaulių Sąjungos salėje. Dalyvaus mūsų ir užsienio farmacininkai.

Lietuvių mokyklos Vilnijoje. “Ryto” įvytymo draugijos metiniam suvažiavime paaiškėjo, kad ši draugija 1924-25 mokslo metais turėjo 60 valdžios patvirtintų mokyklų ir 43 patvirtintus mokytojus. Kitos mokyklos ir visus metus veikė laukdamos iš valdžios koncesijų arba mokytojų patvirtinimo. Jų buklė buvo varginga. Iš viso liaudies mokyklų buvo nuo 70 iki 75, vakarinių kursų 30.1 gimnazija, 1 mokytojų seminarija su pavyzdine liaudies mokykla.

Šiomet 1925-26 mokslo metais mokyklų padėtis darosi sunkesnė, tačiau jų skaičius kiek padidėjo. Savo žinioj “Rytas” laiko 1 gimnaziją, 1 mokytojų seminariją, 92 liaudies mokyklas ir apie 30 sodžiaus vakarinių kursų. Tuo budu iš viso “Rytas” turi šiemet 125 mokyklas.

Miesto muziejus. Įsikurusi Lietuvos Miestų Sąjunga nutarė įrengti prie Kauno miesto muziejaus atskirą skyrių, kur bus įstatyta visi daiktai ir kita medžiaga, liečianti Lietuvos miestų istoriją.

MUSŲ DARBAI

NORTH SIDE, Chicago, Ill. Vietinis 23 Federacijos skyrius nutarė užsisakyti iš Lietuvos slaukraščius: "Lietuvą", "Darbininką", "Trimitą" ir "Pavasari". Pagirtinas nutarimas.

Remėjas.

MARIJONŲ NAUJOKYNUI AUKA.

Arčiau susiduriantieji su Kunigų Marijonų Naujokynu mato, kad jame dar daug ko truksta. Patiems kunigams Marijonams neišsigalint butinų Naujokyno įtaisymų padaryti, geraširdės Geradarės tai viena, tai kita įtaiso vieną kitą dalykėlių. Tokiu būdu įsigyta šventi prie Mišių indai, monstrancija, stacijos, rūpinamasi padaryti priešais naujokyną daili šv. Panelės Nekalto Prasidėjimo stovykla — monumentas. Paskučiausiu laiku minėtiems reikalams daug paaukavo šios Geradarės: Anelė Stočkienė \$35.0, Marijona Kavickienė \$35.00, p. Janušauskienė iš Melrose Park, Ill. \$35.00. Ypač daug darbuojasi Garbės Remėjos Ag. Mažeikaitė ir B. Nautužienė. Labai ačiu. Lai geriausias Dievas šimteriopai Jums atlygina.

Kun. D-ras K. Matulaitis,
Naujokyno Vedėjas.

MARIJONŲ KONGREGACIJOS REMĖJŲ DR-JOS CENTRO VALDYBA.

Iki pirmajam Remėjų draugijos seimui Centro Valdyba sudaryta iš sekančių asmenų:

Dvasios Vadovas gerb. Kun. V. Kulikauskas, Marijonų Amerikoje Vyresnysis, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Pirmininkas Kun. D-ras Jonas Navickas, Marian Hills College, Hinsdale, Ill.

Kasininkas Kun. F. Kudirka, Aušros Vartų parapijos klebonas, 2327 W. 23rd Place, Chicago, Ill.

Sekretorius Kun. D-ras K. Matulaitis, "Laivo" redaktorius 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Iždo globėjas Kun. D-ras V. Dvaranauskas, Marian Hills College, Hinsdale, Ill.

Centro Valdybos sekretoriato adresas yra

tas: 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Visais Remėjų reikalais galima kreiptis į Centro Valdybos sekretorių nurodytu adresu, arba į vieną iš Centro Valdybos narių.

MARIJONŲ REMĖJŲ DR-JOS SKYRIAMS.

Centro Valdyba šiais metais mano smarkiai pasidaruoti, skyriams padedant, ir išauginti galimai labiau Lietuviškos Kolegijos fondą. Nes manant pastatyti greitu laiku už 300.000 dol. ar net už 400.000 dol. Lietuvišką Kolegiją visiems aišku, kad tam reikalui reikia gauti ne vien pritarimo iš kolonijų, bet taipgi ir Kolegijos fondan aukų.

Šiems metams numatyta daug įvairių darbų. Jus atlikdami, nejučiuomis pamatysime, kad arti Kolegijos kurimo diena.

Kad tas mūsų darbas sklandžiai ir pasekmingai eitų, visos Remėjų kuopos malonėkite perskaite "Laive" šį paraginimą pranešti Centro Valdybos sekretoriui į 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill. apie jūsų skyriaus gyvavimą šias žinutes:

- 1) Skyriaus adresas .....
- 2) Kiek skyriuje įsimokėjusių narių?
- 3) Koks skyriaus kasos stovis?
- 4) Ar daromi skyriaus susirinkimai?
- 5) Ar nenumatyta Kolegijos naudai suruošti vakarėlis, pramogos, paskaitos, narių vajus, išlaimėjimas, koncertas, išvažiavimas ir t.
- 6) Kas Jusų skyriuje yra noliausi Kolegijos Remėjai? Kokie jų adresai?
- 7) Kokių patarimų skyrius norėtų duoti Centro Valdybai.

Visų skyrių Pirmininkų ir Raštininkų nuolankiai prašome atkreipti į šį pranešimą dėmesį ir galimai greitesniu laiku pranešti Centro Valdybai.

Jeigu matytumėte, kad Jusų kaiminystėje būtų galima įkurti Remėjų skyrių, teikitės irgi apie tai mums pranešti.

Pilnai pasitikime, kad Jus, Gerbiamieji

Remėjai, visa širdimi padėsite pastatyti lietuviams bernaičiams Lietuvišką Kolegiją.

Centro Valdyba,

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

I nuolatinius Kolegijos Remėjus įstojo:

V. Bulkienė iš Chicago, Ill. \$3.00

F. Cozen iš Chicago, Ill. \$3.00

Prie 5-to Mar. Kol. R. Skyriaus šiemis metams prisirašė ir inėšė:

Gerb. Kun. P. Vanagas iš Bayonne, N. J. \$3.00

K. Maticikas iš Bayonne, N. J. \$3.00

J. Navickas iš Bayonne, N. J. \$3.00

O. Krušinskienė iš Bayonne, N. J. ... \$3.00

J. Juselis iš Bayonne, N. J. \$3.00

O. Masalskienė iš Bayonne, N. J. ... \$3.00

A. Strakauskienė iš Bayonne, N. J. ... \$3.00

E. Saukienė iš Bayonne, N. J. \$3.00

M. Mickunienė iš Bayonne, N. J. .. \$3.00

M. Čirvinskienė iš Bayonne, N. J. .. \$3.00

J. Bielevičienė iš Bayonne, N. J. .. \$3.00

J. Eidukynas iš Bayonne, N. J. .. \$3.00

V. Bagdonienė iš Bayonne, N. J. .. \$3.00

F. Bagdonas (mažametis) iš Bayonne, N. J. \$1.00

J. Amšienė iš Bayonne, N. J. \$3.00

J. Marcinkienė iš Bayonne, N. J. ... \$3.00

J. Mačiulaitienė iš Bayonne, N. J. ... \$3.00

Mr. Kasper iš Taylorville, Ill. \$3.00

V. Kasperienė iš Taylorville, Ill. .. \$3.00

S. Delinskienė iš Taylorville, Ill. .. \$3.00

U. Zienkevičienė iš Taylorville, Ill. .. \$3.00

A. Pustienė iš Taylorville, Ill. \$3.00

E. Varnelienė iš Taylorville, Ill. .. \$3.00

E. Kodienė iš Bulpitt, Ill. \$1.00

Klausimai ir Atsakymai

Kudikio juokas.

KLAUSIMAS. Ar tiesa, kaip mažas kudikis juokiasi per miegus tai jį angelas kalbina?

“L.” *sk-jas Jur. iš Rochester, N. Y.*

ATSAKYMAS. Lygi tiesa kaip ir Kalėdų Diedukas, ar Velykų Bobutė. Rimtas žmogus dailų juoką nuo tiesos moka atskirti.

Nuodėmė.

KLAUSIMAS. Jeigu žmogus nesu-pranta, ar yra mirtina nuodėmė, ar ne, o pats manydamas, kad yra tik atleistinoji nuodėmė ir ją padaro, o paskui jam sąžinė išmėtinėja negerai padarius, ar prieš Dievą tas žmogus sunkiai nusidėjo, ar ne.

ATSAKYMAS. Tasai žmogus sunkiai nusidėti nenorėjo; manė, kad yra tik

atleidžiamoji nuodėmė, todėl ir drįso ją padaryti. Jeigu tikrai buvo jo toks supratimas, — sunkiai nenusikalto ir pas Dievą jo nuodėmė nebuvo paskaityta už mirtinąją.

Kryžiokiniai atlidai.

KLAUSIMAS. Gavau nuo draugės Kalėdoms ražančių dovanų. Norėčiau, kad jis būtų su Kryžiokiniais atlaidais. Praneškite per “Laivą”, ar galėtumėt uždėti tuos tatlaidus.

“L.” *Sk-ja Philipsburg, Pa.*

ATSAKYMAS. Taip. Beveik visi ku nigai Marijonai turi teisės tuos atlaidus uždėti ražančiams. Patartina naudotis proga misijų laiku.

Kryžiokiniais atlaidais apdovanotas ražančius yra dideliai naudingas skaisty-

kloj esančioms sieloms, nes už kiekvieną "Tėve mūsų" ir kiekvieną "Sveika Marija" gaunama 500 dienų atlaidų (Leo X, 20-VIII, 1516).

Kodylas.

KLAUSIMAS. Ką reiškia kodylas, kurį per tris Karalius bažnyčioje šventina? "L." skaitytojas, Philipsburg, Pa.

ATSAKYMAS. Kodylas reiškia mal-

dą ir primena trijų Karalių suteiktas gimusam Išganytojui dovanas: auksą, kodylą ir myrą. Malda priklauso vienam Dievui, o maldos simbolis-kodylas. Per tris Karalius šventinant kodylą, kunigas Bažnyčios vardu prašo V. Dievo, kad kur bus tasai kodylas pavartotas, kad jis apsaugotų žmones nuo dvasios priešininko žabangų.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.